

Sectia de Medicina Veterinara

PLEDOARIE

PENTRU MAI MULTĂ IMPLICARE ȘI SOLIDARITATE

Solidaritatea profesională, ca sentiment și manifestare are la bază comunitatea de interese și se exprimă prin coeziunea membrilor, disponibilitatea de acordare a ajutorului reciproc, rezonanța asemănătoare la evenimente și amintiri comune, participarea cu interes susținut la activitățile tradiționale și, mai ales, prin **promovarea de idei și acțiuni cu gândul la binele comun**. Suntem cu toții interconectați, cuprinși într-o foarte complexă rețea de legături informaționale. Influențăm și suntem influențați de tot ce există în societate. În medicina veterinară din țara noastră solidaritatea profesională a fost asemănată cu rudenia/fraternitatea, ceea ce explică folosirea de către regretatul profesor Dr. *Sabin Ghergariu* (fost președinte de onoare al AGMVR) a apelativului: ***iubiți confrăți și iubite consurori***.

Medicina veterinară s-a bucurat de-a lungul vremii de mai multă solidaritate comparativ cu alte profesii, solidaritate care s-a exprimat în mai toate împrejurările cu importanță pentru prezentul și viitorul profesiei. Pot fi amintite numeroase succese memorabile, cum ar fi:

- înființarea la București, în anul 1856, a *Școlii Naționale de Medicină și Farmacie*, în cadrul căreia s-a impus și predarea disciplinelor de medicină veterinară;
- înființarea, prin Decretul domnitorului Al. I. Cuza la 15 mai 1861, a *Secției de Medicină Veterinară* în cadrul *Școlii de Medicină și Farmacie*, eveniment de mare importanță ce a condus la progresul mai rapid al științei și practicii medicale veterinare în țara noastră;
- înființarea, cu un deceniu mai târziu (1871, tot la 15 mai) a Societății de Medicină Veterinară, numită ulterior *Asociația Generală a Medicilor Veterinari din România* (AGMVR), care are meritul de a fi organizat congresele și conferințele naționale de medicină veterinară;
- reînființarea AGMVR, la 15 mai 1971, după o lungă întrerupere a activității din considerente politice;
- adoptarea hotărârii la Conferința Națională de Medicină Veterinară ce a avut loc la Sinaia (1990) ca ziua de 15 mai să fie sărbătorită ca *Zi Națională a Mediciniei Veterinare*; de atunci, s-a instituit obiceiul ca în preajma acestei zile medicii veterinari să aniverseze în mod festiv ziua întemeierii și renașterii lor profesionale;
- după Revoluție s-au succedat o serie de acțiuni ample de reorganizare a rețelei sanitare veterinare, conform cerințelor de integrare în Uniunea Europeană: au fost înființate *Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor* (ANSVSA), *Colegiului Medicilor Veterinari* (CMV), *Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală* (IDSA), *Institutul de Diagnostic și Sănătate Publică Veterinară* (IDSPV), *Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de uz Veterinar* (ICPBMV), direcțiile sanitare veterinare județene, privatizarea serviciilor veterinare inclusiv definirea prin Lege a profesiei ca liberală, independentă, cu organizare autonomă; reforma învățământului veterinar superior etc.

Din păcate, după un avânt și o efervescentă extraordinară, generate de amplele transformări, în acord cu visul majorității medicilor veterinari, în ultimele decenii a început un proces de segregare pe multiple categorii profesionale și interese de grup, inclusiv politice, cu tendința de a nesocoti interesele generale ale breslei în favoarea intereselor particulare ale grupului sau categoriei profesionale.

Astfel, ca urmare tendinței de neimplicare și nesocotirea solidarității din partea membrilor ASAS, CMV, AGMVR și a facultăților de medicină veterinară în soluționarea multiplelor aspecte de

ordin legislativ și managerial, **s-a produs declinul performanței profesionale la nivel general și diminuarea prestigiului național și internațional al medicinei veterinare din țara noastră.**

A devenit tot mai vizibilă abandonarea cercetării științifice medicale veterinare naționale în unele domenii mare importanță, cum ar fi bolile transmisibile (inclusiv zoonozele), participarea tot mai redusă la congresele internaționale de anvergură, dependența de produse de uz veterinar din alte țări, preluarea fără discernământ profesional a unor proceduri sau recomandări de la forurile internaționale, care s-au corelat, în final, cu eșecuri notabile în eficiența acțiunilor de prevenire și combatere a bolilor. **S-a dovedit, treptat, că liberalismul profesional și autonomia organizatorică, pe care ni le-am dorit atât de mult, nu au mare valoare dacă se prăbușește zootehnia și se năruie economia, de la un la altul.**

Din datele *Comisiei de Agricultură a Camerei Deputaților* rezultă că: „Deficitul comercial de produse agroalimentare a fost în anul 2019 de aproximativ două miliarde de euro, nepermis de mare”, față de anul 2015 când balanța comercială cu referire la produsele agroalimentare era excedentară.

Apreciez că actuala situație are multe cauze, dintre care cea mai importantă o reprezintă **incapacitatea managerială, dublată de servilismul obedient al celor numiți în funcții de conducere pe alte criterii, decât cele profesionale.** Această deprofesionalizare a corpului managerial s-a produs, în condițiile inexistenței institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, care ar fi trebuit să dispună de autonomie decizională și să coordoneze ANSVSA și întreaga rețea din teritoriu, sub aspect profesional și științific. Ar putea fi adăugat că la cele mai sus menționate a contribuit, într-o oarecare măsură, ignorarea frecventă a corpului profesoral al facultăților de profil și a Secției de Medicină Veterinară din Academia de Științe Agricole și Silvicultură (ASAS), precum și unele neînțelegeri dintre CMV și AGMVR.

Conform statutului ASAS, aprobat prin Hotărâre de Guvern, secția de Medicină Veterinară ar trebui să îndeplinească următoarele atribuții; să elaboreze strategii, programe și proiecte în scopul asigurării sănătății animalelor și a siguranței alimentare a populației; să coordoneze cercetările științifice pentru fundamentarea cadrului legislativ de protecție a sănătății și de combatere a bolilor la animale; să stabilească direcții și metode de diagnosticare și combatere a bolilor de importanță majoră la animale; să contribuie la dezvoltarea cercetărilor din domeniul biotehnologiilor pentru obținerea de noi produse specifice medicinei veterinare; să stabilească contacte și relații internaționale în vederea dezvoltării cercetărilor științifice din domeniu; să organizeze manifestări științifice cu participare internă și internațională și să sprijine îmbunătățirea procesului de formare și atragere a tinerilor în activitatea de cercetare științifică.

Din păcate, rolul *Secției de Medicină Veterinară* nu poate fi îndeplinit în totalitate din numeroase motive, care nu vor fi prezentate în acest material din lipsă de spațiu grafic. Totuși, trebuie că o parte din atribuții nu sunt îndeplinite întocmai deoarece (se pare) autoritatea veterinară de stat nu o dorește sau mai exact se mulțumește cu ascultarea formală a președintelui secției în cadrul Consiliului științific al ANSVSA, care are un rol consultativ. Coordonarea cercetării științifice în domeniu nu poate fi realizată decât formal pentru că institutele de cercetări, care se află sub coordonarea ASAS, respectiv *Institutul Pasteur și Institutul Romvac* au fost privatizate și urmăresc doar perfecționarea produselor proprii de uz veterinar la nivelul standardelor internaționale. Acestea nu beneficiază de sprijin financiar de la stat și nu participă la programele naționale de cercetare. Recent, **pentru Institutul Pasteur, înființat cu o sută de ani în urmă și care a fost fanionul cercetării științifice veterinare din România, a fost deschisă procedura de faliment**, conform sentinței civile nr. 4406 din 27.10.2020, pronunțată de Tribunalul București. (Presupun că falimentul *Institutului Pasteur* va genera satisfacție deplină pentru o anumită categorie de profitori). Celelalte institute (IDSPV, IISPV) profilate pe activitatea de diagnostic și de coordonare a direcțiilor sanitare veterinare județene, deși sunt acreditate pentru cercetare, nu dispun de personal cu atribuții de cercetare și nici de fonduri alocate pentru programele naționale de cercetări.

Ar fi important de reținut și că **în țara noastră nu au fost încă stabilite obiectivele prioritare pentru cercetarea științifică în medicina veterinară.** Stabilirea temelor prioritare este deosebit de

importantă, mai ales în condițiile de subfinanțare a cercetării. Ar fi necesară identificarea a două categorii de priorități: a) **prioritățile pentru cercetarea științifică aplicativă**, așa cum rezultă din programele de prevenire și de control a bolilor stabilite de ANSVSA și directivele UE și b) **prioritățile pentru cercetarea aprofundată**, care ar trebui să fie incluse în programele naționale, pentru reducerea decalajului tot mai accentuat în raport cu alte state avansate.

Fac sublinierea că **în ultimii 20 de ani specialiștii din domeniul medicinei veterinare nu au fost consultați la elaborarea Planurilor Naționale de Cercetare - Dezvoltare și Inovare. La stabilirea acestora nu au fost consultate nici facultățile de medicină veterinară, nici Secția de Medicină Veterinară a ASAS și nici ANSVSA. ceea ce poate explica absența programelor naționale de cercetare pentru medicina veterinară. Nici un program de cercetare din cadrul Planurilor Naționale nu a fost coordonat de specialiști din domeniul medicinei veterinare (!)**

Din cauza celor menționate mai sus în țara noastră persistă toate bolile transmisibile care au evoluat și cu 20-25 de ani în urmă, la care se adaugă (aproape anual) și alte epizootii. Aprecierea, pe ansamblu, a evoluției stării de sănătate a animalelor din țara noastră nu poate fi decât aproximată, din cauza **neasigurării transparenței în activitatea autorității veterinare la toate nivelurile**. Există o oarecare transparență decizională formală, limitată la publicarea pe site-ul ANSVSA a proiectelor hotărâri de guvern, ordonanțe și ordine. În perioada evoluției unor boli care prezintă interes pentru populație se publică și note informative sumare, dar **ANSVSA nu publică situația evoluției tuturor bolilor transmisibile, în mod deosebit a celor declarabile, pentru fiecare an în parte, pe ansamblu și pentru fiecare regiune în parte, împreună cu prezentarea cheltuielilor, analiza eficienței și evaluarea riscului**. Dacă ar exista o minimă transparență, ar fi posibilă stabilirea cauzelor pentru care unele boli prezintă aceeași prevalență, ca și în deceniile anterioare, în condițiile în care cheltuielile au crescut de un an la altul. Secretomania privind evoluția bolilor face imposibilă implicarea specialiștilor de mare valoare din învățământ și cercetare în evaluarea eficienței procedurilor aplicate. În aceste condiții coordonarea măsurilor antiepidemice rămâne la discreția persoanelor care vremelnic ocupă funcții de conducere în structurile ANSVSA. Suntem obligați să atragem atenția că managementul în autoritățile veterinare din țările UE este altul și acesta trebuie preluat, dacă se dorește creșterea eficienței economice a măsurilor sanitare veterinare. Pentru exemplificare, menționez faptul că **în Polonia (și în alte state) se publică anual un buletin, în limba poloneză, privind starea bolilor transmisibile la animale (*Stan chorób zakaźnych zwierząt – biuletyn*) și separat, se publică pe site-ul autorității veterinare de stat rapoarte lunare privind bolile declarabile (*Monthly Report on Notifiable Animal Diseases*).**

Se cunoaște că începând cu 31 iulie 2017 în România au apărut focare de pestă porcină africană (PPA), la început în județul Satu-Mare și apoi în restul țării. **În data de 04.03.2021 au fost active 428 de focare PPA, din care șase focare în exploatații comerciale și șase focare în exploatații comerciale de tip A, fiind afectate un număr de 94.299 de porcine**. Dr. Vl. Mănăstireanu, consultant în cadrul Asociației Producătorilor de Carne de Porc din România și fost președinte al ANSVSA, consideră că **„pesta porcină africană este COVID-ul- animalelor”, iar impactul asupra industriei creșterii porcului se apropie de cifra de un miliard de euro în România. Din alte evaluări rezultă că pagubele directe și indirecte produse de epizootiile din țara noastră în ultimii trei ani depășesc trei miliarde de euro!** Pagubele se produc prin sacrificarea porcilor, prin: despăgubirile suportate de stat pentru fiecare porc sacrificat; prin blocarea unor exporturi de animale vii și produse finite; prin costurile cu eradicarea bolii (diagnostic, dezinfecții, neutralizarea cadavrelor etc.). Se știe că **PPA a evoluat în ultimul deceniu în mai multe țări europene, dar pierderile cele mai mari au fost înregistrate în România**. În țările din UE, în perioada 01.01.2018 – 23.09.2018 au fost confirmate 1213 focare de PPA la porcii domestici, din care 949 în România.

Când se discută starea epizootologică se invocă, cel mai adesea, contagiozitatea deosebită a bolii și mai puțin incapacitatea sau deficiența managerială a ANSVSA. O dovadă a faptului că **evoluția PPA în țara noastră ar fi putut fi prevenită sau măcar limitată** o constituie exemplul febrei aftoase (boala cea mai contagioasă din câte se cunosc) care a evoluat în Serbia, în timpul războiului de dezmembrare a Yugoslaviei și care nu a pătruns în Banat, deși avem cu țara vecină o frontieră pe uscat (!). Prevenirea pătrunderii febrei aftoase s-a datorat colaborării eficiente dintre

autoritatea veterinară (centrală și zonală), autoritatea administrativă teritorială și de frontieră, Asociația vânătorilor și alți factori, **sub coordonarea unui comandament constituit din virusologi de prestigiu din fostul Institut Pasteur și epizootologi din învățământ și institute centrale veterinare.**

Este greu de explicat de ce avertismentele repetate asupra riscului de răspândire a PPA din partea FAO și Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA), încă din anul 2008, nu au fost luate în considerare cu toată seriozitatea de țara noastră, Dacă se va proceda la fel și în continuare, ar fi posibil ca această boală să evolueze în România încă aproximativ 10 ani, așa cum s-a întâmplat (cu decenii în urmă) în Spania și Portugalia.

Până în prezent nu au fost identificați vinovații, ca și cum ar fi vorba de o pedeapsă divină. De fapt, nu s-a dorit o analiză obiectivă care să conducă la stabilirea răspunderilor legale și morale. Fostul premier, Dacian Cioloș, care a deținut și funcția de comisar european pe probleme de agricultură, a afirmat că: ***”răspândirea epidemiei la scara actuală era evitabilă, dacă se luau câteva măsuri rapide și eficiente ...”***

Există semnalări multiple în presă din care rezultă că România nu aplică încă riguros măsurile recomandate de organismele internaționale în vederea prevenirii extinderii PPA. De exemplu, gestionarea populației de mistreți și biosecuritatea în cadrul exploatațiilor nonprofesionale se aplică doar parțial, după confirmarea bolii, cu o întârziere în consecință a rezultatelor scontate.

De la prima semnalare a prezentei virusului PPA în Romania (2017) și până în prezent au fost diagnosticate peste 4 971 de cazuri de boală la mistreți, în 41 de județe. Din informarea de presă a ANSVSA privind evoluția PPA din 20.07.2020, rezultă că: ***”Numărul mare de cazuri la mistreți este cauzat, în special, de nerespectarea Planului de eradicare a pestei porcine africane la mistreții din anumite zone din România, aprobat prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1995 a Comisiei Europene din 13 decembrie 2018, respectiv, în majoritatea situațiilor nu s-a reușit vânarea întregului efectiv de mistreți din zonele afectate (13 km în jurul cazului) sau reducerea efectivului de mistreți la maximum 0,5 mistreți/km² în restul zonelor”***. Se poate presupune că există persoane (grupuri) influente sau instituții care nu doresc să scadă densitatea populației de mistreți din anumite zone, din moment ce într-o altă postare pe site-ul ANSVSA privind rolul cheie al vânătorilor în controlul PPA se afirmă: ***”1) din cauza bolii, populațiile de mistreți pot să scadă în mod semnificativ sau chiar să dispară; 2) vânătoarea poate fi restricționată sau chiar interzisă în unele zone infectate (inclusiv colectarea carcaselor și a trofeelor)”***.

Pentru comparație, menționăm că Ministrul Agriculturii din Polonia, Jan Krzysztof Ardanowski, a propus ca armata și poliția să aibă dreptul de a vâna mistreții sălbatici pe scară largă în zonele afectate de PPA, în ideea de a ajuta la combaterea acestei epidemii (AP, 12 decembrie 2019). Personal nu cred că o astfel de măsură ar trebui să se aplice întocmai, dar propunerea ministrului polonez denotă implicarea totală și hotărâtă în aplicarea măsurilor necesare pentru lichidarea cât mai rapidă a PPA.

În Danemarca, pentru protecția fermelor de porci, se află în construcție un gard la granița cu Germania, în ideea de a împiedica trecerea porcilor mistreți care ar putea fi infectați cu virusul PPA, transmite AFP. Gardul se va întinde pe o lungime de 70 km, iar lucrările de construcție ar urma să se finalizeze la toamnă. Gardul va avea o înălțime de 1,5 m la suprafața solului și cu 50 de cm sub pământ. În comunicat se afirmă: ***”Avem 11 miliarde de motive bune pentru a împiedica ajungerea PPA în Danemarca. Construcția gardului și intensificarea eforturilor vizând vânătoarea porcilor mistreți vor rupe lanțul infecțios și vor reduce riscul de propagare a pestei porcine în Danemarca”***, a declarat ministrul danez al Agriculturii, Jakob Ellemann-Jensen, făcând referire la faptul că exporturile industriei daneze a cărnii de porc spre piețele non-UE se ridică la 11 miliarde coroane (1,47 miliarde euro)”.

În țara noastră domnul Ministru al agriculturii Dr. Nechita Adrian Oros a recomandat o mai bună cooperare interinstituțională pentru a eficientiza măsurile de prevenție și combatere a PPA și realizarea unei campanii pentru conștientizarea și responsabilizarea cetățenilor în privința PPA.

Declar cu sinceritate că, în calitatea mea de profesor universitar, fost membru al Consiliului științific din ANSVSA, președinte al Consiliului științific din Institutul *Pasteur* și de membru al ASAS, **simt o responsabilitate apăsătoare pentru declinul activității profesionale și de cercetare științifică din domeniul medicinei veterinare** și cred că la fel ar trebui ca și ANSVSA, conducerea ASAS, AGMVR, CMV și Ministerul Agriculturii să să-și asume responsabilitatea, fiecare pentru partea ce îi revine.

Menționez că **în repetate ori am propus conducerii ASAS și Secției de Medicină Veterinară să facă demersurile necesare pentru înființarea a cel puțin două institute de cercetare-dezvoltare: unul pentru bolile transmisibile majore și altul pentru siguranța și securitatea alimentară.** Astfel, în cadrul ședințelor din 29 mai și 24 septembrie 2008, *Consiliul Științific de Analiză și Elaborare a Strategiilor de Cercetare – Dezvoltare în Medicina Veterinară* al S.N. *Institutul Pasteur*, care și-a desfășurat activitatea sub coordonarea științifică a ASAS și sub egida **Academiei Române**, a analizat prioritățile cercetării științifice din domeniul medicinei veterinare și a prezentat concluziile și recomandările mai importante într-o **Declarație Apel privind activitatea de cercetare științifică în domeniul medicinei veterinare din România**, care a fost semnată de 17 personalități ale științei agricole, membri ai Academiei Române, rectori, decani, profesori universitari și directori de departamente de cercetare. Pentru ca apelul să fie luat în considerare, am distribuit în Adunarea Generală a ASAS, membrilor interesați, 50 de exemplare din Declarația Apel. **Această Declarație-Apel a fost aprobată în plenul Secției de Medicină Veterinară din ASAS și în Consiliul științific al ANSVSA.**

Ulterior, pentru că analiza și propunerile prezentate au fost practic ignorate, am prezentat din nou în Adunarea Generală ASAS din 23 februarie 2010 situația critică în care se află cercetarea științifică atrăgând atenția asupra consecințelor grave și inevitabile pentru economia țării, dacă nu se vor aplica măsurile propuse. Deoarece unele persoane cu responsabilități în ASAS și-au exprimat îndoiala privind posibilitatea înființării de institute de cercetare-dezvoltare pentru medicina veterinară în timp ce alte institute erau propuse pentru desființare, fac mențiunea că în România nu există un alt domeniu al științei într-o situație similară. **Nu cunosc să existe vreo țară europeană, care să nu se sprijine pe institute proprii de cercetare pentru medicina veterinară.** Mai cred cu tărie că **înființarea institutelor de cercetare nu reprezintă o cheltuială inutilă, ci o investiție absolut necesară din motive de securitate alimentară și epidemiologică.**

Rolul și importanța unor astfel de institute de cercetări nu trebuie evaluate numai prin raportarea la stadiul actual al cunoașterii, fiind necesar să fie luate în considerare și descoperirile posibile, care ar servi domeniului și societății în ansamblu. Desigur efectele benefice ale cercetării în astfel de institute ar deveni vizibile după cel puțin 3-5 ani de la înființare și numai dacă acestea vor fi lăsate să elaboreze și să coordoneze programe și metodologii de control al bolilor la animale.

Deoarece presupun că argumentele pentru aplicarea de măsuri care să ducă la redresarea situației din medicina veterinară sunt clare și ușor de înțeles pentru politicieni, îmi exprim nedumerirea: **cum de a fost posibil ca cererea și argumentarea să nu fi fost luate în considerare până acum?** Nu insuficiența banilor poate fi cauza, ci proasta lor gestionare. La această concluzie mă duce constatarea că **prin Legea nr. 117 / 26 mai 2017, a fost înființat Institutul de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului**, cu sediu în Bd. Mareșal Constantin Prezan, nr.2A, din București. Institutul are 36 de posturi, este condus de un președinte, un director general și un director științific, consiliu științific, colegiu director, cu mai multe direcții, departamente, compartimente și servicii. **Existența acestui institut și a altor peste o sută de institute și centre de cercetare-dezvoltare din țară se datorează implicării și solidarității unor grupuri profesionale și politice deosebit de active, de la care avem multe de învățat.**

Prezint, în continuare, câteva exemple de pierdere a unor oportunități pentru propășirea profesiei noastre prin nepăsarea, neimplicarea sau lipsa de coeziune și solidaritate a celor care ne reprezintă. Am studiat cu atenție *Planul Național de Redresare și Reziliență* (PNRR) al Ministerului Fondurilor Europene, care mi-a fost pus la dispoziție pentru consultare de către

conducerea ASAS. PNNR este un suport bugetar pentru reforme, cu care Guvernul speră să obțină cele 30 de miliarde de euro promise de UE pentru proiectele ce vor fi considerate în acord cu recomandările *Comisiei Europene* din ultimii ani. Punctul meu de vedere, cu referire la conținutul proiectului PNNR a fost trimis conducerii ASAS la data de 10 decembrie 2020. Nu cunosc dacă din recomandările făcute a fost reținut ceva cu referire la viitorul medicinei veterinare, dar presa a publicat informația că **proiectul PNNR trimis de Guvernul Orban a fost criticat dur și retrimis pentru îmbunătățire**. Comisia Europeană a reproșat Guvernului că Proiectul nu prevede nici o reformă serioasă în domenii precum digitalizarea, protecția mediului, sustenabilitatea economică sau educația. Domnul Cristian Ghinea, noul ministru al Investițiilor și Proiectelor Europene a declarat referitor la PNNR că: **“Vom lucra împreună în această lună, zi de zi, pentru a avea cele mai potrivite proiecte în PNNR și pentru asta vom strânge inclusiv ideile valoroase de la partenerii din ONG și mediul de business”**. Din declarația domnului Ministru nu rezultă dacă se intenționează consultarea reprezentanților științei și învățământului medical veterinar. Tocmai de aceea, fac mențiunea că în varianta consultată de subsemnatul **sintagma medicină veterinară nu era menționată nici măcar o singură dată în textul de 260 de pagini (!)**. **Am tras concluzia că Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene nu cunoaște impactul negativ al bolilor la animale (!?), mai ales al epizootiilor asupra economiei, pe ansamblu**. Drept urmare, pentru ca medicina veterinară să fie luată în seamă și să beneficieze cel puțin de un miliard din cele 30 disponibile ar fi poate necesar ca domnul Ministru Dr. Nechita Adrian Oros, ASAS, ANSVSA, CMV și AGMVR să informeze Guvernul despre nevoia de sprijin financiar pentru redresarea cercetării științifice și a învățământului medical veterinar. Decizia finală a Comisiei Europene privind aprobarea planurilor naționale va fi luată în luna aprilie.

În finalul acestui articol voi face referire la *Ziua Națională și Ziua Mondială a Mediciniei Veterinare (World Veterinary Day)*. În țara noastră, după anul 1990, *Ziua Națională a Mediciniei Veterinare* este sărbătorită la data de 15 mai sau în preajma acestei date, nefiind stabilită o anumite zi din cursul săptămânii. Ca de fiecare dată, bucuroși de revedere, ne grupăm după anumite afinități și interese, facem urări și ciocnim pahare. Până cu aproximativ 10 ani în urmă, în majoritatea județelor manifestarea debuta cu expuneri din partea unor invitați cu prestigiu recunoscut, urmate de întrebări și discuții. Treptat, de la un an la altul, discuțiile profesionale au fost tot mai sumare și apoi în majoritatea județelor au fost chiar eliminate, întâlnirea se transforma astfel într-un fel de chef, departe de ochii mass media.. În anul 2000 la *Congresul Asociației Veterinare Mondiale (World Veterinary Association)* delegațiile din toate țările lumii au hotărât ca ***Ziua Mondială a Mediciniei Veterinare să fie sărbătorită în ultima zi de sâmbătă din luna aprilie, ca expresie a solidarității internaționale***. În fiecare an și în toate țările se discută o anumită temă, aceeași în toate țările, se evidențiază și se premiază realizările de excepție, după o procedură stabilită de *Asociația Veterinară Mondială*. **În acea zi aproximativ 1,8 milioane de medici veterinari și alți slujitori ai profesiei, sunt în atenția întregii lumi, prin implicarea mass media** (televiziune, radio, publicații, internet). Din anul proclamării (2000), în toate țările lumii, în aceeași zi de sâmbătă la sfârșit de aprilie, se discută realizările din același domeniu (temă) de interes global. În ultimii ani s-au discutat, de exemplu (în ani diferiți): problema zoonozelor, rezistența microbilor la antibiotice, progresele în domeniul vaccinologiei veterinare, educația continuă, rolul medicinei veterinare în asigurarea securității și a siguranței alimentare etc. **În acest mod a crescut constant vizibilitatea și prestigiul profesiei la nivel mondial**. Din păcate, deși am atras atenția facultăților și colegilor din mai multe zone, doar puține județe din Ardeal au sărbătorit *Ziua Mondială a Mediciniei Veterinare* la data recomandată de *Asociația Veterinară Mondială*. **În acest an, 2021, ultima zi de sâmbătă din luna aprilie va fi pe data de 24, iar tema stabilită de forul veterinar mondial este: Răspunsul medicinei veterinare la criza COVID -19 (Veterinarian response to the Covid-19 crisis)**.

Profesor emerit Dr. **Mihai Decun**,
vicepreședinte al Secției de Medicină Veterinară din ASAS,
membru de onoare al Academiei Oamenilor de Știință

